Cronica sportivă A ANULUI 1958

Misiunea cronicarului de sport nu este dintre cele mai ușoare... Să zicem că se desfășoară o palpitantă partidă de fotbal. Dumneavoastră vă ocupați locul în tribună și singura „grijă" ce vă mai rămîne este aceea de a urmări spectacolul sportiv și, firește... de a încuraja din răsputeri echipa favorită. Cronicarul sportiv însă, nu are timp să se lase „furat" de fazele pasionante. Ai crede despre el că e indiferent față de emoția generală. Cu carnetul în mînă, notează de zor fiecare din întîmplările petrecute pe teren. Mereu atent, fixează jaloanele care-l vor ajuta să reconstituie cele 90 de minute de luptă sportivă. Iar după terminarea meciului, cînd fluviul omenesc se revarsă agale spre oraș, dacă vedeți un om care se grăbește din cale-afară, care evită chiar și nelipsitele, interminabilele comentarii ce se aud din toate părțile, puteți fi sigur că acela e ga-

Constantin Antonescu a cîștigat pe poligonul Dinamo din Moscova titlul de campion al lumii.

zetarul. Are un singur gînd: cum să ajungă mai repede la redacție, cum să scrie mai repede cronica pe care i-o va cere — negreșit — la ora fixată, secretarul de redacție, pentru informarea cititorilor din întreaga țară.

Așa se petrec lucrurile și cu cronicarul de box, atletism sau baschet și, la urma-urmei, cu cronicarul oricărei competiții sportive.

Totuși, misiunea de a scrie despre un eveniment sportiv, în indiferent ce împrejurări, este infinit mai ușoară decît aceea de a prezenta acum nu un meci-două, nu o cursă ciclistă sau o regată de vele, ci, nici mai mult, nici mai puțin decît cronica întregului an sportiv 1958.

LA „IZVOARELE" CRONICII

Orice cronică sportivă este un material de viață, bazat pe fapte. Evident, nici cronica aceasta nu se va abate de la regulă. Deosebirea este doar că ne-am cules datele într-un mod puțin obișnuit. Am luat loc în tribună (citiți: la masa de scris) și am încercat să retrăim marile evenimente sportive ale anului. Era însă o treabă foarte grea, peste puterile noastre. De aceea am apelat la un „aliat" care s-a dovedit extrem de folositor: colecția pe anul 1958 a ziarului „Sportul popular". Am cercetat cu atenție fiecare din cele 222 de numere apărute de-a lungul anului. Am urmărit cu emoție povestea atîtor și atîtor biruințe aduse de sportivi patriei scumpe. Am notat cu grijă fiecare rezultat, fiecare performanță, fiecare succes. La capătul acestei investigații, se umpluseră multe coli de hîrtie. Aveam materialul brut din care urma să se nască cronica sportivă a anului 1958...

UN BILANȚ EDIFICATOR

Se spune că de obicei începutul e greu. Pentru noi, dimpotrivă, începutul a fost lucru cel mai ușor. De ce? E știut că orice cronică sportivă începe cu rezultatul. In cazul de față rezultatul se cheamă bilanț, și îl cunoaștem. Iată deci ce au realizat sportivii de frunte ai țării noastre de-a lungul celor 12 luni ale anului 1958:

RECORDURI

9 recorduri mondiale și europene
5 recorduri balcanice
281 recorduri republicane

MEDALII

19 medalii de aur de campioni mondiali și europeni (seniori și juniori)
23 medalii de argint
24 medalii de bronz
15 medalii de aur de campioni balcanici, 18 de argint, 4 de bronz.

PREZENȚE ROMINEȘTI PESTE HOTARE

1631 sportivi români au concurat — pe plan central — la diferite competiții peste hotare.

41 reprezentanți ai federațiilor noastre au fost prezenți la lucrările diferitelor congrese și conferințe sportive internaționale.

45 de arbitri români au condus jocuri internaționale.

O ALEGERE DIFICILA

După rezultat urmează cronica propriu-zisă. Ei, aici a fost partea cea mai dificilă. Cum să pornim?

Am putea bunăoară să luăm la rînd toate ramurile sportive practicate la noi. In fiecare s-au petrecut în cursul anului 1958 destule evenimente care se cuvin consemnate în această cronică. Sau, ne-am putea mărgini la a descrie principalele competiții internaționale la care au luat parte sportivii noștri. Cîte episoade interesante, n-ar fi de povestit! Dar și într-un caz și în celălalt, cronica sportivă a anului 1958 nu s-ar mai putea scrie pe coloane de ziar, ci în tomuri întregi. Este clar că trebuie căutată o altă cale.

Iată ce-am hotărît: vom trece dintr-o dată la capitolul cu care în mod obișnuit se încheie o cronică sportivă, la EVIDENȚIERI. De la „rezultat" direct la „cine s-a remarcat"? vor protesta cei fideli tiparelor clasice. De ce nu? Cifrele pe care le-am înfățișat mai înainte sînt cu adevărat impresionante și vorbesc în graiul lor limpede, concis, despre creșterea prestigiului internațional al sportului nostru, despre ridicarea nivelului calitativ al mișcării sportive din R.P.R. Dar îndărătul acestor cifre se află oameni. Sînt sportivii noi ai patriei, crescuți de partid, exponenții unei generații care se dovedește capabilă să asalteze titluri și recorduri mondiale, să aspire la pozițiile de vîrf ale ierarhiei sportului internațional. Este firesc să le închinăm lor această cronică. Și fiindcă e greu să-i amintim pe toți, ne vom opri asupra celor care au adus sportului nostru cele mai frumoase biruințe în anul 1958. După multă chibzuire am ajuns la concluzia să insistăm în acest capitol, care formează coloana vertebrală a cronicii, asupra succeselor obținute în atletism, aviație sportivă, canoe, canotaj academic, tir, volei și lupte.

CEA MAI BUNA SPORTIVA A LUMII

Atletism... Sportul în care Iolanda Balaș a modificat de 5 ori, în acest an, tabela recordurilor mondiale și europene: 1,78—1,80—1,81—1,82—1,83 m. Ni se pare de prisos să reamintim aici șirul victoriilor din acest an ale Iolandei Balaș. Ți-l poate spune oricînd, fără greș, orice puștan de la școala elementară. Acum, cînd în presa sportivă internațională se întocmesc tradiționalele bilanțuri de sfîrșit de an, cînd se publică rezultatele a fel de fel de anchete la care au fost consultați specialiști recunoscuți din toate țările, Iolanda Balaș este cea căreia i se atribuie în unanimitate titlul de CEA MAI BUNA SPORTIVA A LUMII.

★

Aviație sportivă... Ne reamintim minunata victorie pe care a obținut-o la campionatele mondiale de la Bratislava, în proba de 2.500 m cu deschidere întîrziată, tînăra noastră parașutistă Elena Băcăoanu. Pînă mai ieri o cunoșteau doar tovarășii ei de muncă de la fabrica de conserve „Griviția" și colegii de sport din secția aviație sportivă a A.V.S.A.P. raionul N. Bălcescu. Astăzi, tînăra muncitoare Elena Băcăoanu apare pe tabloul de onoare al celor mai buni sportivi din lume. Această ascensiune: începătoare cu trei ani în urmă, campioană mondială astăzi, este firească în condițiile regimului democrat-popular în care orice tînăr își poate permite visurile cele mai îndrăznețe, cu siguranța că le va vedea înfăptuite

PE APELE VLTAVEI ȘI ALE LACULUI MALTA

Canoe... Sportul în care, de la ultima olimpiadă încoace, Romînia deține un loc de frunte în lume. Campionatele mondiale din acest an de la Praga au confirmat din nou acest lucru. Acolo, pe apele Vltavei, maeștrii emeriți ai sportului Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe au adăugat la buchetul lor de strălucite victorii sportive singura floare rară care le mai lipsea: titlul de campioni ai lumii. Cei doi fii ai Deltei sînt astăzi campioni olimpici, mondiali și europeni. Cîți sportivi din lume s-au putut mîndri de-a lungul vremurilor cu o asemenea triplă performanță? Foarte puțini!

La Praga, canoiștii noștri au obținut și alte succese remarcabile: locurile II la canoe dublu fond (Lavrenti Calinov—Ichim Sidorov), locul III la canoe simplu fond (Nichifor Tarara).

Canotaj academic... 1958 a marcat un moment important în istoria canotajului nostru academic. Prin ce anume? Prin faptul că alături de echipajele feminine care, cucerind din nou locul II la campionatele europene și-au consolidat poziția cîștigată încă de acum cîțiva ani, s-au afirmat cu tărie și echipajele masculine. Intr-adevăr, pe apele lacului Malta de lîngă

Harnica muncitoare Elena Băcăoanu, laborantă la fabrica de conserve „Griviția" a repurtat în 1958 însemnate succese în muncă și în sport

Poznan, vîslașii noștri au dovedit o înaltă valoare, exprimată prin cele două locuri II, un loc III și — finalmente — locul II în clasamentul general al campionatelor europene.

După cum se vede, băieții n-au vrut să rămînă mai prejos și după ani de încercări au reușit, în sfîrșit, să ajungă pe aceeași treaptă cu tovarășele lor de sport... Dar să vedem de acum încolo: cine-o va lua mai repede înainte?...

UN SENIOR ȘI UN JUNIOR — CAMPIONI MONDIALI

Tir... La șirագul marilor victorii ale sportului românesc în anul 1958 s-au adăugat și cele două titluri cucerite la campionatele mondiale de tir de la Moscova de Constantin Antonescu la armă liberă calibru mare poziția

La 22 iunie, la Cluj, Iolanda Balaș a trecut pentru prima oară înălțimea de 1,80 m. (fotografia noastră). De atunci ea a mai obținut de două ori această performanță și a corectat de trei ori recordul lumii (1,81 m. — 1,82 m. și 1,83 m)

picioare (seniori) și Marin Ferecatu la armă liberă calibru redus, meci englez (juniori). De asemenea, pe poligonul Dinamo din capitala Uniunii Sovietice, echipa R.P.R. a stabilit un nou record mondial în proba de armă liberă calibru redus poziția culcat, ocupînd locul doi, la egalitate de puncte cu echipa clasată pe primul loc. Campionul olimpic Ștefan Petrescu a obținut medalia de bronz în proba de pistol viteză. Reprezentativa noastră de tir s-a clasat pe locul IV în clasamentul general al campionatelor. Fără îndoială, satisfacția cea mai mare au produs-o cele două titluri mondiale. Astăzi pe tabela campionilor lumii la tir figurează un senior și un junior din echipa R.P.R. Prezentul și viitorul tirului românesc...

NE MENȚINEM FERM PE POZIȚIE!

Volei... Vă amintiți desigur campionatele europene de la București. Atunci echipa masculină a R.P.R. a cucerit pentru prima oară într-o întrecere de asemenea amploare locul II. A fost o adevărată sărbătoare pe stadionul Dinamo. Dar, oricît era de mare bucuria pentru această performanță, cu toții — jucători, antrenori, iubitori de volei, se întrebau: vom reuși oare să ne menținem pe acest loc de cinste? Vom reedita performanța?

Au venit campionatele mondiale din toamna lui 1956, de la Paris. Băieții au ocupat din nou locul II, iar de data aceasta și fetele i-au imitat, devenind vice-campioane ale lumii. Succesul de la București primea o strălucită confirmare!

Totuși, mărturisim, am așteptat cu mare emoție campionatele europene din acest an, de la Praga. Echipa masculină nu arătase o formă prea bună în meciurile de verificare. Debutul ei în turneul final venea parcă să dovedească temerile (Bulgaria—Romînia 3—1). Apoi, băieții noștri au pierdut și în fața jucătorilor cehoslovaci. Șansele la un loc de cinste păreau pierdute. Iată însă că în ultimele patru meciuri echipa noastră realizează tot atîtea victorii și astfel clasamentul final o situează — din nou — pe locul II. A fost mai anevoios ca oricînd drumul spre acest nou succes, dar pînă la urmă dragostea față de culorile patriei, puterea de luptă, pregătirea jucătorilor noștri, și-au spus cuvîntul. Da! Republica Populară Romînă merită locul II în voleiul mondial!

O REVELAȚIE!

Lupte... Se vor mira, poate, unii că am trecut sportul luptelor pe lista evidențierilor. E drept, la lupte n-am cucerit în anul 1958 titluri mondiale. Dar sportul acesta a înregistrat în decursul unui singur an un salt calitativ care justifică întru totul locul de cinste pe care i-l acordăm. Argumente? Locul V ocupat de echipa R.P.R. la campionatele mondiale de lupte clasice de la Budapesta (cel mai bun loc ocupat vreodată de țara noastră în această competiție). Locul I în „Trofeul capitalelor țărilor balcanice", locul I în „Cupa Iugoslaviei" și, de curînd, turneul victorios în țările scandinave. Cu un astfel de bilanț, luptătorii pot păși încrezători în anul 1959.

O MICA DISCUȚIE CU CITITORII

Epuizînd cele 7 sporturi, s-ar părea că cronica noastră e ca și încheiată. Evident, mai erau multe de spus. Drept scuză am putea invoca, eventual, fraza de rigoare: „Dragi cititori, spațiul nu ne permite să amintim și alte succese ale sportivilor noștri în anul 1958"...

S-ar împăca oare cititorii cu această explicație? E greu de presupus! Parcă ne și vedem interpelați, de exemplu, de un pasionat al gimnasticii: „Bine, dar de locul III pe care l-au ocupat fetele noastre la mondialele de la Moscova să nu pomeniți voi nimic?!" Și ar avea perfectă dreptate... Ne-ar putea pretinde un „amendament" la cronică și iubitorii de handbal: „Nu omiteți victoria cu 4—3 obținută de reprezentativa noastră feminină în fața echipei R.D.G.!" Foarte just! Și tot astfel, în fața unor argumente la fel de întemeiate am recunoaște că era cazul să amintim și despre locul IV ocupat de echipa R.P.R. în ediția a XI-a a Cursei Păcii, despre cea de a doua victorie consecutivă repurtată de reprezentativa noastră feminină de atletism la Jocurile Balcanice, despre succesele șahiștilor în meciurile cu echipele Iugoslaviei și Poloniei, despre excelentul loc II cucerit de echipa pentatoniștilor români la Spartachiada Internațională Militară de la Leipzig, despre performanțele jucătorilor de polo.

După toate acestea n-ar trebui să se tragă cuiva concluzia că în cursul anului sportiv 1958, reprezentanții noștri au obținut numai succese. Așa dar, au fost unele întîlniri care i-au făcut pe sportivii noștri și alături de ei pe cei care-i încurajează din tribune, să simtă gustul amar al înfrîngerii.

A învăța de la alții și a învăța pe alții, este o lege a vieții... Departe deci de a constitui un motiv de descurajare, aceste înfrîngeri au fost considerate ca adevărate lecții. De aceea antrenorii și sportivii le-au privit cu toată seriozitatea, au cercetat în profunzime cauzele care au făcut ca rezultatele să nu fie întotdeauna cele dorite.

A nu te culca pe laurii victoriilor, a învăța din înfrîngeri, iată un principiu care călăuzește permanent activitatea sportivilor noștri.

TINEREȚEA

Nu putem vorbi despre sportul nostru în anul 1958 fără a aminti succesele tinerei generații. Ultimul capitol al cronicii noastre este închinat TINERETII.

Jucătorii români au cîștigat toate cele 7 probe ale campionatelor europene de tenis de masă pentru juniori de la Falkenberg... Tinerii tenismani au eliminat din „Cupa Galea" redutabilele formații ale Franței și Ungariei... Echipa de juniori a R.P.R. s-a clasat pe locul IV la turneul U.E.F.A. de la Luxemburg... La atletism, juniorii noștri s-au dovedit egali celor maghiari și mai buni decît cei bulgari și iugoslavi... Tănase Mureșan a cucerit medalia de argint la Criteriul mondial de scrimă pentru tineret"...

Nu ezităm să așezăm aceste succese alături de cele care au adus patriei titluri sau recorduri mondiale. Fiindcă nu există nici o îndoială că tinerii sportivi care astăzi se afirmă pe plan internațional între cei de o seamă cu ei, POT deveni campionii și recordmanii de mîine. De cine depinde aceasta? De ei, în primul rînd. De antrenorii lor. De noi toți care, urmărindu-le eforturile, încurajîndu-i, trebuie să le cerem în permanență: modestie, perseverență, seriozitate, muncă... Niciodată cînd n-au avut tinerii din țara noastră condiții mai prielnice pentru a-și dezvolta aptitudinile în sport, ca și în ori care alt domeniu. Tinerii noștri cunosc acest adevăr. Prin întreaga lor comportare ei au datoria să răspundă grijii partidului și guvernului.

★

Iată-ne ajunși la sfîrșitul cronicii sportive a anului 1958. Vom fi bucuroși ca la viitoarea „ediție" a cronicii, să putem vorbi despre succese mai multe, mai însemnate ale sportivilor noștri. Firește, aceasta va da și mai mult de lucru cronicarilor. Asta și vrem. Sîntem deciși să scriem filele viitoarei cronici chiar din primele zile ale noului an, astfel ca vremea bilanțului să ne găsească pe deplin pregătiți.

Aveți cuvîntul, sportivi fruntași!...

ROMEO VILARA
IACINT MANOLIU